

“मर्कटी लूता ॥” इति तट्टीका ॥) स्थावरविष-
भेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ गलेगळपची । इति
चिकाळशेषः ॥ हाङ्गिल इति भाषा ॥
मर्कटकः, पुं, (मर्कट + कर्त्तृ + वा कन् ।)
वानरः । लूता । शस्त्रभेदः । इति मेदिनी । के,
२०८ । (यथा, विष्णुपुराणे । १ । ६ । १५ ।
“श्यामाकाख्य नीवारा जतिनाः सगवेधुकाः ।
तथा वेणुयवाः प्रोक्तास्तद्वन् मर्कटका
सुने ॥”)

मत्स्यभेदः । दैत्यः । इति शब्दरत्नावली ॥
मर्कटतिलकः, पुं, (मर्कटप्रियतिलकः । मध्य-
पद्मोपी कर्मेधारयः ।) कुपीषुः । इति
भावप्रकाशः ॥
मर्कटपिप्पली, स्त्री, (मर्कटस्य पिप्पलीव ।)
अपामार्गः । इति राजनिर्घण्टः । (विवरण-
मस्या अपामार्गशब्दे ज्ञातव्यम् ॥)
मर्कटप्रियः, पुं, (मर्कटस्य प्रियः ।) चीरद्वयः ।
इति शब्दमाला ॥
मर्कटवासः, पुं, (मर्कटः ऊर्णनाभस्तस्य वासः
आवासस्थानम् ।) लूतातनुः । माकङ्गशार-
जाल इति भाषा ॥ तत्पर्यायः । आशान्वः
२ । इति शब्दरत्नावली ॥
मर्कटश्रीर्षः, स्त्री, (मर्कटस्य श्रीर्षमिव तद्वर्णत्वा-
देवाख्य तथालम् ।) हिङ्गुलम् । इति रत्न-
माला ॥ (यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।
“रत्नं मर्कटश्रीर्षं चिह्नं हरदो रसः ॥”)
मर्कटस्थं, स्त्री, (मर्कटस्य आस्थमिव तद्वर्णत्वा-
देवाख्य तथालम् ।) ताम्रम् । इति हेमचन्द्रः ।
४ । १०६ ॥ (मर्कटस्थालम् ।) वानरसुखम् ।
(मर्कटस्थालमिवास्थं यस्य ।) वानरसुखे, त्रि ॥
मर्कटी, स्त्री, (मर्कति वायुवेगेन इतस्ततो
गच्छतीति । मर्क + अटन् । स्त्रियां ङीप् ।)
कपिकच्छुः । (यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे
प्रथमे भागे ।
“कपिकच्छुरात्मगुमा दृष्ट्या प्रोक्ता च मर्कटी ।
अजरा कछुरा अङ्गा दुःसर्पा प्रादुषायणी ॥
जाङ्गली मूकशिल्ली च सेव प्रोक्ता मह-
र्षिभिः ॥”)

अपामार्गः । (यथा,—
“अपामार्गस्तु शिखरी ह्यधःशब्दो मयूरकः ।
मर्कटी दुर्महा चापि किञ्चिद्दी खरमङ्गरी ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
अजमोहा । इति राजनिर्घण्टः । (यथा,
सुश्रुते उत्तरतन्त्रे । ३३ । ५ ।
“कुचटी मर्कटी शिल्लीमन्तापि धारयेत् ।
मांसमामं तथा पक्वं शोणितं च तनुष्ये ॥”)
करङ्गभेदः । इत्यमरः । २ । ४ । ८७ ॥ माकङ्गा
करङ्गा इति भाषा ॥ (यथास्याः पर्यायो
भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे १ भागे ।
“उदकीर्यस्तृतीयोऽर्थः वङ्गस्था हस्तिवारणी ।
मर्कटी वायवी चापि करङ्गी करमङ्गीका ॥”
मर्कट + ङीष् ।) वानरी च ॥

मर्कटङ्कः, पुं, मर्कटे खगविशेषे इन्द्रिव ।)
काकतिन्दुकटः । यथा,—
“काकङ्कः कुलकः काकपीषुकः काकतिन्दुके ।
मर्कटङ्कः सिन्धुपुत्रो दावेतौ तत्र कीर्तितौ ॥”
इति शब्दचन्द्रिका ॥
मर्करः, स्त्री, (मर्कति गच्छतीति । मर्क + बाहुल-
कात् अरः ।) भङ्गराजः । इति शब्दरत्नावली ॥
(गुणादयोऽस्य भङ्गराजशब्दे ज्ञातव्याः ॥)
मर्करा, स्त्री, (मर्कर + स्त्रियां टाप् ।) दरी ।
भाङ्गम् । सुरङ्गा । निष्कला स्त्री । इति विश्वः ॥
मर्क, क यहे । खीचोऽर्थं धातुः । इति कविकल्प-
द्वयः ॥ (पुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) तालव-
वर्गप्रथमान्तः । मर्कः । इति दुर्गादासः ॥
मर्कः, स्त्री, (ऋच्यते इति । ऋच् शुद्धौ +
“ऋजोगुणश्च ॥” उणा० १ । ८१ । इति जः ।
गुणश्च ।) मुष्टिः । इति मेदिनी । के, १३ ॥
मर्कः, पुं, (माष्टि शोधयति वसनमिति ।
ऋच् + कः ।) रणकः । इति हेमचन्द्रः ॥
पीठमर्हः । इति शब्दरत्नावली ॥
मर्कः, पुं, (स्त्रियतेऽर्थे इति । ऋ + “हसिन्मृ-
षिति ॥” उणा० ३ । ८६ । इति तन् ।) मनुष्यः ।
इति सिद्धान्तकौमुद्यासुभाषितः ॥ (यथा,
मार्कण्डेये । १०० । १८ ।
“पौर्णमास्याममावस्यां पर्वस्वर्गेषु प्रसूतः ।
ममैव संश्रुतो मर्तेर्भविता पापनाशनः ॥”)
मायवकः । इति संक्षिप्तसारोणादितः ॥
(स्त्रियतेऽर्थेति । भूलोकः । इत्यञ्जलदत्तः ।
३ । ८६ ॥)
मर्कः, पुं, (स्त्रियतेऽर्थेति । मर्तो भूलोकस्तत्र
भवः । मर्त + यत् । यद्वा, मर्त एव यदित्यमर-
टीकायां भरतः ।) मनुष्यः । इत्यमरः । २ ।
६ । १२ । (यथा, ब्रह्मवैवर्ते । २ । १ । २६ ।
“युधे च यद्वल्लभ्योश्च मर्तानां युधिष्ठां तथा ॥”)
मध्यमलोकः । इति जटाधरः ॥ (स्त्री, शरीरम् ।
यथा, भागवते । ३ । ३३ । ३१ ।
“तस्यास्तद्व्योगविधुतमार्त्वं मर्त्यमभूत् सरित् ॥”)
मर्हन, स्त्री, (ऋद् + भावे ल्युट् ।) अङ्गमर्हनम् ।
गाढेया इति भाषा ॥ तत्पर्यायः । संवाह-
नम् २ । इत्यमरः । ३ । २ । २२ ॥ सम्बलम् ३ । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, “यत् पुनर्वाहः सार्धना-
श्रित्याभ्यङ्गखेदप्रदेहपरिविकोन्मर्हनादोरामयान्
प्रमाटि तद्वहिः परिमार्जनम् ॥” इति चरके
स्त्रजस्थाने ११ अध्यायः ॥) अस्य गुणाः । भ्रम-
हरत्वम् । निद्राशुक्लसुखप्रदत्वम् । मांसरक्त-
त्वक्प्रसन्नकारित्वम् । वायुकफनाशित्वम् । इति
राजवल्लभः ॥ चूर्णनम् । इति नृदधालथर्पदर्श-
नात् ॥ (कदनम् । यथा, भागवते । ३ । ४ । २ ।
“तेषां मेरेयदोषेषु विषमोक्ततत्तैतसाम् ।
निष्कोचति रवावाचीत् वेगूनामिव मर्हनम् ॥”
ऋद् + ल्युट् । मर्हनकारके, त्रि । यथा, महा-
भारते । १३ । १४ । ६७२ ।
“ब्रह्मे क्षितिजसङ्गानां मर्हनं त्रिदशेश्वरम् ॥”)

मर्हलः, पुं, (मर्हं मर्हनं जातौति । ला + कः ।)
वाद्यविशेषः । इत्यमरः । १ । ७ । ८ ॥ मादल
इति भाषा । तत्पर्यायः । गुरवः २ । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (यथा, महाभारते । ८ । ४४ । १६ ।
“नृदङ्गानकशङ्खानां मर्हलानाञ्च निखनेः ।
खरोद्यान्वतरेष्वेव मत्ता यास्यामहे सुखम् ॥”)
मर्हितं, त्रि, (ऋद् + कर्मणि क्तः ।) यन्वितम् ।
इति विशेष्यनिवर्गटीकायां भरतः ॥ चूर्णि-
तम् । यथा,—

“तिम्निङ्गीषलरसेन मर्हितो
रामबाण इति विश्रुतो रसः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

मर्ल्य, गत्वाम् । इति कविकल्पद्वयः ॥ (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) मर्ल्यति । इति दुर्गादासः ॥
मर्ल, [नृ] स्त्री, (ऋ + “सर्वधातुभ्यो मनिन् ॥”
उणा० ४ । १४४ । इति मनिन् ।) खलपम् ।
तत्त्वम् । यथा, नैषधे । २ । ६ ।

“नृगया न विगीयते नृपे-
रपि धर्मागममर्लपारगैः ।

अरसुन्दर ! मां यद्वयज
स्तव धर्मैः सद्यो द्योच्चलः ॥”

सन्धिस्थानम् । इति लिङ्गादिष्वयं च अमर-
भरतौ ॥ जीवस्थानम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥
अथ मर्ल्यणि ।

“सन्निपातः शिरास्त्राद्युसन्धिमांसास्थिसम्भवः ।
मर्ल्यणि तेषु तिष्ठन्ति प्राणाः खलु विशेषतः ॥
सन्निपातं श्रुत् सन्ति देहे मर्ल्यणि देहिनाम् ।
तान्येकादश मांसं स्युरष्टावस्थिषु सन्ति हि ॥
सन्धिनां विंशतिस्तानि ज्ञायुर्ना सप्तविंशतिः ।
चत्वारिंशत्तथैकं शिरामर्ल्यणि तत्र तु ॥
दाविंशतिः सक्थिषुगे तावन्मेव भुजद्वये ।
द्वादशोरधि कुक्षौ च पृष्ठदेशे चतुर्दश ॥
योवाया ऊर्ध्वभागे तु सप्तविंशत्तानि हि ॥
मर्ल्यणि तानि सन्ति पञ्चधा भवन्ति ।
तान्याह ।

सद्यःप्राणहराणि स्युर्मर्ल्यणिकोविंशतिः ।
मर्ल्यदेशाख्यविंशत् स्युः कालान्तरमारकाः ॥
चत्वारिंशत् चत्वारि वैकल्यां जनयन्ति हि ।
मर्ल्यकं रज्जाकारि विंशत्यङ्गं त्रिकं मतम् ॥
शङ्काटकान्धपतिः शङ्कौ कण्ठविरागुदम् ।
नृद्वयं वस्तिनाभ्यौ च सद्यो जन्ति हतानि चेतु ॥
शङ्काटकाणि प्राणयन्त्राणि सन्निपातप्राणां
शिरासुखानां शिरसो मध्ये संयोगस्थानं तानि
चत्वारि शिरामर्ल्यणि चतुरङ्गप्रमाणाणि
हतानि सन्ति सद्योमारकाणि । अधिपतिः ।
मस्तकस्याभ्यन्तरे सन्धिविरधोः सन्निपात
उपरिष्ठात्रोभावर्तः सद्यः सन्धिमर्ल्यं अर्ध-
कुलप्रमाणं सद्योमारकम् । शङ्कौ भुजोरन्तोपरि
कर्णजलाटमध्ये ते हि अस्थिमर्ल्यौ अर्ध-
कुले सद्योमारकौ । कण्ठशिराः मातृकाः
योवाया उभयपार्श्वयोश्चतस्रस्तस्रः शिरास्त्रा
अष्टौ शिरामर्ल्यणि चतुरङ्गानि सद्योमार-